

TUDI TO SEM

KDO: Urška Krečič, prof.
DELOVNO MESTO: učiteljica plesa

Urška, po izobrazbi si profesorica športne vzgoje, na naši šoli pa poučuje predvsem ples. Ali so se tvoja pričakovanja, ki si jih imela na začetku profesionalne poti, izpolnila? S katerimi izzivi se soočaš?

Šport je bil vedno moja prva ljubezen, zato si nisem predstavljala, da bom službovala na drugem področju. Izobrazba, ki sem si jo med študijem na Fakulteti za šport pridobila, mi omogoča, da poučujem tudi strokovni predmet Ples v programu Predšolske vzgoje. Vseokoli sem se dodatno izobraževala in usposabljala, predvsem pa pridobivala izkušnje. Razlika med poučevanjem športne vzgoje in plesa pri otrocih v predšolskem obdobju je v tem, da je pri plesu potrebno več domisljivosti in ustvarjalnosti. Ko se z družino peljem na izlet ali gledam predstavo, koncert, vedno razmišljam, kaj bi od videneja lahko uporabila pri svojem delu.

Si nepogrešljivi člen pri oblikovanju gledaliških predstav in prireditelj, ki jih je na naši šoli v okviru obeh programov veliko. Katerih spretnosti in znanj si se morala pridobiti? Ali pri dijakih opažaš, da je želja po nastopanju danes večja kot pred nekaj leti?

Pri ustvarjanju predstav, ki na šoli nastajajo in pri katerih sodelujemo, neizmerno uživam. V veseljem sodelujem pri režiji dramskih igraric za najmlajše, pa tudi pri zahtevnejših prireditvah, kot je bila

na primer letošnja zaključna prireditev z naslovom Na krilih spomina. To šolsko leto smo z glasbenicami, likovnicami, slavnisti in kolegi iz drugih aktivov pripravili še tri igrice za predšolske otroke ter dramsko igrice za osnovnošolske otroke do petega razreda. V prednovoletnem času smo s četrtnimi letniki izvedli tri igrice, s katerimi so se dijaki zelo hvalili vrtcem, da so pri njih lahko opravljali delovno prakso med svojim srednješolskim izobraževanjem. Izredna odmena je bila kot vsako leto tudi novoletna prireditev. Seve da vse našeto ne bi bilo realizirano brez dijakov in njihovega udejstvovanja. Nekateri radi pojejo, drugi plešejo, rajejo ali nastopajo. Ko se vse to izpolni, nastane celota, v kateri uživamo skupaj z dijaki.

Vključena si v projekt Ustvarjanje je klime za boljše odnose in večje zadovoljstvo sodelavcev. Vemo, da hoš v naslednjem šolskem letu skrbela predvsem za neformalna družjenja. Kakšna so tvoja pričakovanja?

V prostem času se ljudje radi vključujejo v dejavnosti, ki nas zapolnjujejo in nas napolnijo z novo energijo. Radi pa pozabljamo, da moramo pozitivno energijo širiti tudi sami. Tudi v delovnem okolju moramo skrbeti za pozitivno klimo in boljše medsebojne odnose. Eno takih neformalnih družin, ki smo ga letos v kolektivu izpeljali že devetici, je kolektarjen-

je iz Ajdovščine do Ankarana. Na splošno velja, da šport združuje in povezuje ljudi. Napor, ki ga moramo vložiti, da cilj dosežemo, nas poveže. Zato tudi v prihodnjem letu zasledujemo cilj povezovanja zaposlenih v kolektivu preko športnih dogodkov. S pobodom na Triglav se spogledujemo že nekaj časa, zato upam, da nam ga bo letos uspelo uresničiti. Poleg športnih dejavnosti ti pa v projektu načrtujemo tudi srečanja, katerih namen bo prenos znanj med različnimi profesionalnimi področji, ki jih obvladamo. Tako bodo zainteresirani učitelji lahko poglabljali svoje znanje iz tujih jezikov, IKT tehnologije, zdrave prehrane, ustvarjanja, ...

Kot mamič dve mlajši otroci ti zagotovo ni nikoli dolgčas. Kako in kdaj si polni »baterije«?

Sem mama dveh živahnih fantkov, ki ju ne zanima, kako dolg ali naporen dan sem preživela. Najbolje orodje za porabo otroške energije je šport in gibanje na prostem, zato se temu družinsko posvečamo. Tako polnim tudi svoje baterije. Zelo rada izbiram dejavnosti, v katere se lahko vključijo vsa družina. Kot vestna učiteljica sem pozorna na to, da kaj novega vidimo in se kaj novega naučimo. Mnogo pozitivne energije mi dajejo tudi ljudje, ki jih vsakodnevno srečujem in z njimi delam. Včasih lahko samo kratek pogovor z nekom olajša dušo, drugič pa je knjiga tista, ki razjasni dan.

VUGIN KOTIČEK

10. maja pred 140 leti se je rodil Ivan Cankar, po Primožu Trubarju in Francetu Prešernu tretji steber slovenstva na naših tleh. Naša narodna svetinja do današnjega časa ni izgubila prav nič svojega sijaja. Nasprotno. Njegovi Hlapci, Kralj na Betajnovi, Za narodov blagor, Pohujšanje v dolini Sentflorjanski, Hiša Marije Pomočnice, Hlapec Jernej in njegova pravica, ... presenečajo s svojo nadčasovnostjo, občeloveškostjo in izbrušenim poslušom za zven besede. In v tem je njegova veličina. Vedno je bil na strani šibkih, »ponižanih in razžaljenih«, pa naj je šlo za umetnika, delavca, kmeta, učitelja, otroka, samega sebe ali mater, ki ji je postavil spomenik v svojem romanu Na klancu.

Njegov Hlapec Jernej se je po osamosvojitvi Slovenije zaradi spremembe družbenega sistema umaknil iz učnega načrta za materinščino. To »mogočeno prepisitev Markovega Kapitala«, kot je delo označil znani literarni zgodovinar, je za današnji čas neoliberalizma idejno nesprejemljivo. Katere pravico namreč išče Hlapec Jernej v institucijah kapitalistične družbe na prelomu devetnajstega in dvajsetega stoletja? Pravico do primernega overodenja minulega dela, ki ga je vložil v rast gospodarstvenega posestva. To pravico mu odrežejo, zato si jo vzame sam.

Hlapec Jernej je seveda simbol tudi današnjih opekanjnih građenih delavcev, tistištnih delavcev, kulturnikov, novinarjev, vseh »prekorcev«, ki so suženjske odvsnosti od svojih delodajalcev, ... Žal današnji srednješolci, ki jim ponudim Hlapca Jerneja kot temo govornega nastopa, ne razumejo osnovne ideje tega dela. »Okužen« kot s novodobno ideologijo, ki temelji na poudarjanju zasebne lastnine. Seveda jih družbeni trendi, ki vlada v Sloveniji, prepričuje, da ni nič narobe, če je pot do kapitala in moči, ki jo zagotavlja, elakovana s korupcijo, goljufijo in lažjo. Kako naj kot učiteljica in vzgojiteljica prepričam mlade v veljavnost vrednot, kot so sočutje, dobrota, poštenost, odgovornost, solidarnost, ... če me vsakodnevna slovenska družbena praksa v tem prizadevanju onemogoča?

Prav te vrednote pa zagovarja Cankar. Zato sem z nestrpnostjo sprejela odgovor gimnazijca, češ da ne pozna nobene Cankarjeve črtice, ker avtorja njihova osnovnošolska učiteljica »ne mara«. Žal je danes modno oporekati njegovemu odnosu do matere, ki da je prepoln bolečine, njen lik žrtvujoče se ženske pa pretirano ponižen in nesamozavesten. Po mnenju kardinala Franca Rodeta naj bi odnos med materjo in Cankarjem, ki ga je predstavil v svojem delu, nevzpadno vplival na vzgojo samozavestnih posameznikov, ki jih potrebuje moderna družba. Da, možno je sprejeti Rodetovo razlago, vendar z vso potrebno distanco in z upoštevanjem dejstva, da se v tem odnosu kažejo vrednote, kot so samokritičnost, sočutje, obžalovanje, predanost in skromnost, ki v današnjem čustveno osiromašenem življenju vsekakor predstavljajo kvaliteto.

Spoušujem Cankarja, »ker je šel vase« in z vso iskrenostjo razgalil samega sebe, pa tudi družbene napake, ki kot vedno najbolj prizadevajo otroke. Vzemite v roke Hišo Marije Pomočnice in se prepričajte, kako moderen in aktualen je ta njegov roman, ki govori o umiranju zlorabljenih deklic.

Na problem psihičnega in fizičnega zlorabljanja je v zgradbeno in slogovno dovršenem delu spregovoril v času, ko se o tem še ni govorilo. Tudi zato je prvi med prvimi. Vesela sem, da ga smem brati v izvirniku, mnogi literarni sladokusci so za ta privilegij prikrajšani.

občinstvom v Dvorani 1. slovenske vlade v Ajdovščini. Očitno je postalo, da sva skupaj z gledalci ves čas gledala prireditev ter da so vsi poslušali najine bolj ali manj humorne komentarje. Iz dokaj neprijetne situacije sem se rešila tako, da sem prireditev zaključila, tokrat uradno in v knjižni slovenščini.

In nekega dne, ko ne bom več dijakinja Srednje šole Venó Pilon Ajdovščina ter bom dejansko obujala spomine na svoja srednješolska leta, bom verjetno tudi sama dejala: »Ah, ki so tisti kajti ...«.

Julia Strancar, 2. b

BODOČE VZGOJITELJICE SODELOVALE NA FESTIVALU PRAVLJIC

V mesecu marcu je po vsej Sloveniji potekal festival pravljič. Podobno se je včasih dogajalo v družinah, ko je bilo ob topli peči v zimskih večerih lepo poslušati za nimive zgodbe.

Na povabilo vipavske Lavričeve knjižnice in mentorice Brigite Slesko sva 16. marca ob 17.00 odšli v Vipavo. Tam naju je sprejela priznana knjižničarka, gospa Martina Lazar in naju povabila na čaj, da sva pozabili na vznemirjenost. Malo smo poklepale in že so začeli prihajati otroci, ki so nes-

Klara Pregelj in Teja Jenko, 3. e

trpno pričakovali začetek. Med čakanjem na druge otroke jim je knjižničarka zastavila par zanimivih uganak. Ob začetku pripovedovanja sva imeli tremo, ki pa je skozi doživeto pripovedovanje izginila. Najprej je bila na vrsti zgodba Jure Kvaka Kvaka, potem pa še glasbena pravljica – pripovedovanje zgodbe ob glasbeni spremljavi – Zelo lačna gospenica.

Otroci so naju zavzeto poslušali in nama na koncu zaploskali. Glede na njihov odziv misliva, da

Sodelovanje z Vzgojnim zavodom Planina na turnirju Planina Open (19. 5. 2016)

Zadnji šolski dan 4. letnikov generacije 1997

OBLETNICA MATURE LETNIKA 1992

V soboto, 7. maja 2016, smo se sošolci 4. a iz šolskega leta 2010/11 imenujejo SŠ Venó Pilon iz Ajdovščine po petih letih spet srečali in skupaj preživeli lep večer, ki se je zavlekel pozno v noč.

Obletnice smo se udeležili skoraj vsi nekdanji dijaki, pozabili pa nismo povabiti niti našega najboljšega razrednika, ki nas je spremljal skozi vsa štiri gimnazijska leta, profesorja matematike Matjaža Trošta, ki se je prijazno odzval vabilu. Ob okusni hrani in pičaji smo se hitro razgovorili, se z nasmehom spominjali gimnazijskih let, spregovorili pa tudi o naših sedanjih poteh. Po večerji smo se zabavali še v bowling centru. V spremenjenem vzdušju je čas hitro mineval in večina nas je bila tudi po nekaj urah zbijanja kegljev še ved-

no polna energije, zato se še nisimo razšli, ampak smo druženje skupaj s profesorjem nadaljevali v domačem hramu, ki smo ga zapustili šele, ko se je že danilo.

Zahvala za prijetno srečanje gre vsem nam, tako sošolcem, ki smo naše dobre medsebojne odnose iz časov gimnazije ohranili vse do danes, prav tako pa se zahvaljujem tudi profesorju Troštu, ki nam je v gimnaziji mogoče resda kdaj "težil", a nas obenem med seboj tudi močno povezal. S svojim optimizmom in željami, naj bomo uspešni in srečni, saj je življenje prekratko, da ga ne bi uživali, pa nam je dal najboljšo popotnico za prihodnost. In prav zato se bomo radi tudi v prihodnje srečevali!

Petra Koren, bivša dijakinja

V DIAŠKEM DOMU AJDOVŠČINA SE SPET VESELIMO

Že več let se v našem dijaškem domu z akcijami, projekti in dejanji trudimo, da smo družbeno odgovorni. Letos smo to dokazali s projektom, ki smo ga poimenovali Prepletke. Z njim smo konec aprila osvojili prvo mesto na slovenskem natečaju »Zemljo so nam posodili otroci«.

V projektu smo v povezavi z ekološko problematiko iskali rešitve, kako s pomočjo domiselnih in sporičnih nasvetov dati odrabljenim tekstilnim izdelkom – majicam uporabno vrednost in pri tem tudi ozaveščati.

K projektu smo pristopili celovito. Ponovno smo oživljali že poza-

bljene ročne spretnosti, s pomočjo katerih so nastajali unikaten izdelki, poskrbeli smo za širitev znanja v okolico, izdali priročnik s prikazom našega dela v sliki in besedi, ki je na voljo tudi vam in s katerim želimo zbirati sredstva za naš šolski sklad.

V našem dolgoletnem delovanju smo marsikaj dobrega naredili in tudi zdajšnji projekt je segle globoko med ljudi. Z njim rastemo, se razvijamo, ozaveščamo in spreminjamo vzorce obnašanja. To smo mi, dijaki in vzgojitelji iz dijaškega doma v Ajdovščini.

Sonja Colja, vzgojiteljica v DD

Čestitam vsem nagrajenim dijakom, ki ste nas v letošnjem šolskem letu odlično predstavljali na raznih državnih in meddržavnih tekmovanjih, natečajih in srečanjih ter tako pripomogli k prepoznavnosti naše šole. Ponos sem na vas, dijake in profesorje, ki ste z vso vnetostjo zasledovali in dosegali zastavljene cilje na svojih področjih.

Ravnatelj Andrej Rutar, prof.

...OD PILONOVCEV

NA KRILIH SPOMINA

TV-sporod, četrtek, 12. 5. 2016

Zaključna prireditev
Srednje šole Venó Pilon Ajdovščina

Razvedrilni program
Režija:

Urška Krečič, prof. in mag. Melita Lemut Bajec

Voditelj:

Julija Strancar in David Prosen

Produkcija:

Srednja šola Venó Pilon Ajdovščina

72min/IMDb: 9,8

Zopet je prišel čas, ko lahko prestejemo bisere in zaploskamo legendam.